

LEDARE LIBERAL | Vad händer med torget?

Tomas Izaias Englund

Ö-viks torg måste bli känt för något annat än den konstiga hästrumpan

26 april 2022 08:04

i Detta är en opinionstext. Tidningens hållning är oberoende liberal.

Blickar man ut över Stora Torget en vanlig grå vardag så det lätt att förstå alla de personer som vill ha någon slags mötesplats där för att liva upp den jämngrå stenläggningen.

Sörköraren ser ofta rätt så ensam ut där han sitter bakom sin eländiga häst, som till råga på allt har en stympad svans. Det är ju tyvärr inte alltid det finns barn ute som kan nyttja den egendomliga statyn som en rolig klätterställning.

Sörköraren, en vanlig dag i Örnsköldsvik.

Hur konstnären Asmund Arle tänkte när han skulpterade fram hästens väldefinierade bakdel och gav den sitt karaktäristiska manspread får vi för övrigt bara gissa oss till, tyvärr. Detsamma kan sägas om de kommunala planerna för torget...

"Det ligger väl hos oss, men det händer inget aktivt just nu", svarar i alla fall mark- och exploateringsenhetens representant Frida Nordstrand lakoniskt när hon intervjuas om torget.

Möjligtvis är det så att insikten kanske har nått kommunen att "liva upp torget" är någonting av ett omöjligt uppdrag. Många kommuner har försökt, men få har lyckats med en sådan bedrift.

Stora torget i Sundsvall med Hirschska huset (tv) och statyn av stadens grundare, Gustav II Adolf. Foto: Fredrik Sandberg / TT

Faktum är att Örnsköldsvik torg är väldigt fint i jämförelse med många andra städers torg här i Norrland. Kanske har Ö-vik det finaste torget rent ut sagt.

Möjligheternas torg i Skellefteå är exempelvis namnets raka motsats och statyn av Gustav II Adolf på torget i Sundsvall blickar mest ut över bråten efter en nedlagd sushi-restaurang.

Metoo-monumentet "Listen" av Camilla Akra. Foto: Pressbild/Umeå kommun
Bild: Pressfoto

Nej, inte ens kulturstaden Umeås illröda metoo-puma bidrar till särskilt mycket puls jämfört med gångstråket förbi Rådhuset där trotskisterna försöker sälja sin tidning. Och i vackra Härnösand har man inte heller lyckats lyfta torget trots att förra kulturministern Amanda Lind – som lokal nämnsordförande – sanktionerade det som media kallade för "världens dyraste cykelställ" för nästan en halv miljon kronor på torget.

Förra kulturministern Amanda Lind och det omtalade cykelstället i Härnösand.

Nej, torg blir i allmänhet inte roliga och trevliga platser, hur mycket än kommunerna anstränger sig. Torg är mest monument över en svunnen tid då människor organiserade sig i så kallade folkrörelser och arrangerade väckelsemöten av olika slag. Stora torg har i praktiken inte längre något existensberättigande alls. De få vackra torg som finns är inte längre torg, utan de har förvandlats till stadsparker.

Det finns också någonting väldigt befriande i just det faktum att vi tillåter våra städer ha stora öppna och i regel folktomma ytor som inte utnyttjas till någonting särskilt. Det är så nära de flesta av oss kommer att komma känslan av att befinna sig i tyngdlöst tillstånd i rymdens nästan absoluta vakuum.

Eidsjälens Sam Coleman vill se "en kreativ mötesplats" på torget i Örnköldsvik.
Bild: Hampus Berglund Svensson

Nej, ursäkta. Det jag vill understryka är att i jämförelse med många andra städers ambitioner på området så låter det som en god idé att bejaka eldsjälens Sam Colemans planer på "en kreativ mötesplats" med arkitektoniska anspråk.

Brist på tid och pengar, tycks dock vara förklaringen till varför pop up-projektet The Hub dröjer. Att det ska vara så hopplöst svårt för kommunen att fånga upp en sådant initiativ är svårförklarligt.

En halv miljon i stöd till projektet är felräkningspengar i sammanhanget. Att den här typen av ärenden dras i långbänk bidrar knappast till att utveckla ett Örnsköldsvik där initiativförmåga bör premieras.

Vad har man att förlora? Sörköraren klagar knappast om projektet leder till trevliga sommarkvällar och välfyllda uteserveringar.

The Hub är helt klart värd en chansning.